

Ernest Shackleton

Exploratorul care a înfruntat oceanul
pentru a-și salva tovarășii

Micii mei
EROI

Sigur ți s-a întâmplat să te confrunți cu o problemă foarte grea și să nu-i dai de capăt: poate ai încercat o vreme, te-ai străduit, dar eforturile tale au fost inutile și ai decis să renunți.

E normal. Tuturor ni se întâmplă asta câteodată, dar pe parcursul vieții am descoperit că întotdeauna poți continua să lupti: cu condiția să fii optimist, să ai un plan bun și oameni dispuși să te ajute.

Împreună cu echipa mea, am fost protagonistul uneia dintre cele mai mari aventuri din istorie: am petrecut câteva luni izolați în Antarctica. Chiar dacă au existat momente în care totul părea pierdut, cu tenacitate am reușit să-mi salvez viața și, cel mai important lucru pentru mine, pe cea a tuturor camarazilor mei. Vrei să știi cum am reușit? Însoțește-mă în această călătorie.

Iată povestea mea.

Mă numesc Ernest Shackleton și m-am născut în 1874 la Kilkea, un sătuc din Irlanda, într-o familie numeroasă, foarte numeroasă. Eram douăsprezece persoane și trăiam toți sub același acoperiș: mama, tata, opt surori și fratele meu mai mic. După cum vă puteți imagina, nu prea era loc în casă și adeseori simteam că ne era tot mai greu să locuim împreună.

- Mi-a văzut cineva periuța de dinți?

- Ernest, stinge lumânarea că vreau să dorm!

- Ți-ai putea lua picioarele de pe fața mea?

Însă această familie atât de numeroasă avea și părțile ei bune.

Fiindcă eram mulți frați, aveam mereu cu cine să mă joc și m-am și obișnuit cu situații peste care aveam să dau și mai târziu în viață, deși în alte împrejurări...

În satul acela mic nu era ușor să hrănești atâția copii, aşa că părinții mei au hotărât să ne mutăm în altă parte, în căutarea unui viitor mai bun. Mai întâi ne-am dus la Dublin, capitala Irlandei, și apoi la Londra, în Anglia, unde tatăl meu și-a găsit de lucru ca medic.

Peste tot unde ne-am mutat am luat cu mine cărțile mele de aventuri. Mă pasionau foarte mult, mai cu seamă cele legate de mare. Datorită acestor cărți mă transpuneam în personaje fascinante și **îmi imaginam că sunt un mare explorator**: într-o zi eram Jim Hawkins, băiatul din *Insula comorilor*, în alta eram căpitanul Achab care se lupta cu Moby Dick, balena uriașă. Înfruntam pericole mari, însă, oricât de grea era situația, întotdeauna reușeam să găsesc o cale de scăpare.

- Predă-te, pirat Shackleton! Ești înconjurat.
- Nu mă las nici mort! Prinde-mă dacă ești în stare!
- Nu se poate! A reușit să ne scape coborând pe o frângie.
- Ernest, coboară imediat de pe lampă!

